

Р 70

БЪЛГАРСКА ПЪСЕНЬ

на Иванъ Радославовъ

Вѣйте, вѣтрове пустинни,
Вѣйте, горди вѣтрове!
Пѣйте пѣснитѣ старинни
Надъ безрадостни долини,
Къмъ смрачени върхове!

Вѣйте, вѣтрове, приспете
Стража вѣчнобуденъ — Шаръ!
На чедата си завѣта
Въ блѣсъка на три морета
Да съзре, на сънь макаръ.

Съ викъ изъ мрачнитѣ подножия
Разтрѣгнете нощенъ сводъ,
Съ рѣчь едничка само: Боже!
Изплачете, шо не може
Да изплаче цѣль народъ.

Горка горестъ погребете!
Да разтърси лъвъ глава!
На бащитѣ грѣховеѣ
Съ гнѣвъ да спомнятъ синовеѣ,
Взряни въ звѣзднитѣ слова!

Вѣйте съ яростъ непрѣстанна,
Разведрете родна висъ!
Цѣль народъ ридай: Осанна!
Разгадайте въ пѣсень бранна
Вдѣхновенна звѣздопись!